

Bilag 1.**RETSPLEJEUDVALGET.**

Adr. Højesteret, Christiansborg.

København, den 31. Oktober 1931.

Til *Justitsministeriet.*

I Skrivelse af 17. Juli d. A. har Justitsministeriet begært en Udtalelse fra Retsplejeudvalget med Hensyn til et Udkast til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejelovens §§ 223, 248 og 479, der er udarbejdet i Tilslutning til et Udkast til Konvention mellem de nordiske Riger om Anerkendelse og Fuldbgyrdelse af Domme.

I denne Anledning skal Retsplejeudvalget bemærke følgende:

Som i Bemærkningerne til Udkastet til Konvention, Side 15, anført, har udenlandske judicielle Myndigheders Afgørelse i Almindelighed bindende Virkning ved vore Domstole. Ifølge den foreslaaede § 223 a skal denne Virkning fremtidig være betinget af, at der foreligger Overenskomst herom med en fremmed Stat, eller at der foreligger en kongelig Anordning i saa Henseende. Virkningen heraf maa være, at den for Tiden ifølge Praksis bestaaende Adgang til at faa udenlandske Afgørelser lagt til Grund for danske Domstoles Afgørelser bortfalder, indtil de nævnte Betingelser — Overenskomst eller en kongelig Anordning — er skaffet til Veje.

Der skønnes imidlertid ikke at være nogen Grund til, at Adgangen til ved dansk Domstol at faa lagt en fremmed Retsafgørelse til Grund som forbindende for Parterne skal bero paa, om der foreligger en udtrykkelig Bestemmelse herom, være sig i Overenskomst, Lov eller Anordning. Der vil ellers, indtil saadan særlig Hjemmel er tilvejebragt, indtræde en Suspension af hidtilværende Domspraksis, der volder Afbræk i vedkommende Procesparters Interesser, og hvortil der ikke i Forslaget er paavist at være nogen Trang. Særlig fremhæves, at danske Domstole ikke hidtil har lagt Vægt paa, om der bestod Gensidighed mellem Danmark og den fremmede Stat i Henseende til denne Praksis. Lovrigt bør Bestemmelsen herom formentlig træffes af Lovgivningsmagten og ikke overlades til Administrationen.

Som Følge af det saaledes bemærkede henstilles det, at 2. Stk. i Forslaget til § 223 a affattes saaledes:

„I Tilfælde, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, beror det paa Domstolens Afgørelse, hvorvidt og i hvilket Omfang udenlandske Afgørelser og Forlig skal have bindende Virkning her i Riget“.

Det maa ganske vist erkendes, at der herved fremkommer den Tilstand, at Lande, med hvilke der ikke foreligger nogen Overenskomst, kan faa deres Afgørelser anerkendt i videre Omfang end Overenskomststaterne, men da denne deres gunstigere Stilling ikke vilde være sikret paa samme Maade som Overenskomststaternes, men være afhængig af enhver Tids Domsopfattelse, ses der dog ikke at være nogen egentlig Anomali til Stede. Endvidere kan man formentlig regne med som en Mulighed, at Undtagelsesbestemmelserne i den paatænkte Konvention, se navnlig dennes Art. 3, vil kunne indvirke paa Domstolens Praksis i Retning af tilsvarende Begrænsning i Anerkendelse af udenlandske Afgørelses bindende Virkning.

Til Forslaget til ændret Affattelse af Retsplejelovens § 479 ses der intet at være at bemærke, udover at der — saafremt § 223 a, 2. Stk., affattes som af Retsplejeudvalget henstillet, — i 4. Linie efter „§ 223 a“ maatte indskydes: „1. Stk.“.

C. Bærentsen.